

A.ELYAR

Рәңсәрә پنجره

پنجره

آخسام اوستو آينايا باخاندان سونرا پنجره قاباغيندا دوروب
اوزبه- اوزدكى يئنى قايريلان بينايا باخديم، بيلميره م نيه.

تزه بير عادت تاپميشديم. گونده بير نئچه يول پنجرهيه اوز قويوردوم.
ايچيمده حيس ائليرديم بو ائودهن چيخيپ گنديم .

ائو صاهابا دنميشديم بيرسى ائو آختارسا گلسين بور ايادا باخسين. بيلميره
م، بلكهده بو حيس منيم اومور بويو يالقيز ليغيمين نتيجهسى ايدى. يادىما
گلن، نه ائولميشديم، نه ده منيم بير قادينلا دوستوم اولموشدو.

فهللر هلل اشللر دللر. اللللهلل كلالل آللل باشلل اولل بلل اللللل ...

قالل ءوللو، گلللل قالللا :

-كللرل؟ قالل ءاللنءان ءللل .

-قولشو! بل سللزل زنگلنلزل نلل سس وئرملر؟ -لالشلى قاللن ءللى .

قاللنلى آللل .

-بل سللزل زنگلنلزل نلل سس وئرملر؟- قولشو سوزونو للكرار الللى .

-منلل زنگلل همللشه باعللءلر. انشلكه كللسه م لولءور، هللء وءل ءه اولمولولءور .

-بول قلزل ءولءانءلى كوءهءه ءورب سللزى سوروشور. - قولشو ءلبلل گللللى .

-سلام! من موللكاللام. -قلزل ءلبلل الولرلى .

-بولورون، سللزلن اولءون الللنل نه ءءملل گللر؟

-ائله گلله بللرمل؟

-بللى، بولورون .

اول، باشماقللى ائولى بولءل -بولءل ءولنءلى، سونرا گللب آشبازءانءا سنءللن اولسئونءه اولورول ءللى :

-من بول اول بل اول ءه كى، بلنلى قالرللان بلنءا اشللره م. هءهءه الكى گلن. سونرا "اولى" بله گللرله م. ائول لالءلرلر. نلءه ابللى بوردل ابلشلر سلنلزل؟

-اولن بلش ائل اولار .

-اولن بلءلى ابلءلر !

-نلءه؟

-من ييرمى ياشيندايام، بونو اونودوب سونوز!

-اؤزومو اونودموشام!

-بابا! بابا!...

A. Elyar

Pəncərə

Axşam üstü aynaya baxandan sonra pəncərə qabağında durub üzbüzdəki yeni qayrılan binaya baxdım. Bilmirəm niyə.

Təzə bir adət tapmışdım. Gündə bir neçə yol pəncərəyə üz qoyurdum. İcimdə, hiss edirdim bu evdən çıxıb gedim. Ev sahibinə demişdim birisi ev axtarsa gəlsin buraya da baxsın.

Bilmirəm, bəlkə də bu hiss mənim ömür boyu yalqızlığımın nəticəsi idi. Yadıma gələn, nə evlənmişdim, nə də mənim bir qadınla dostluğum olmuşdu.

Fəhlələr hələ işlirdilər. Əlimdəki kitabı açıb başımı onla bənd elədim...

Qapı döyüldü getdim qapıya:

-Kimdir?- qapı dalından dedim.

-Qonşu! Bə sizin zənginiz niyə səs vermir? -yaşlı qadın dedi.

Qapını açdım.

-Bə sizin zənginiz niyə səs vermir?- qonşu sözünü tkrar elədi.

- Mənim zəngim həmişə bağlıdır. Eşikdə kimsəm yoxdur, heç vaxt da olmuyubdur.

-Bu qız çoxdandı küçədə durub sizi soruşur.- qonşu deyib getdi.

-Səlam! Mən Monika`yam. -qız deyib əl verdi.

-Buyurun, sizin üçün nə xidmət əlimdən gələr?

-Evə gələ bilərəm?

-Bəli, buyurun.

O, başmaqlı evi bucaq-bucaq dolandıqdan sonra gəlib aşpazxanada səndəlin üstündə oturub dedi:

-Mən bu yeni qayrılan binada işlirəm. Həftədə iki gün. Sonra Uni`yə gedirəm. Ev yaxşıdır. Neçə ildir burada əyləşirsiniz?

-On beş il olar.

-On yeddi ildir!

- Necə?
- Mən yirmi yaşındayam. Bunu unudubsunuz!
- Özümü unutmuşam!
- Baba! Baba...!

پنجره

حوالی عصر، بعد از اینکه به آینه نگاه کردم، رفتم جلوی پنجره و به ساختمانی که تازه در روبرو ساخته میشد، چشم دوختم. نمیدانم چرا.

عادتی نو یافته بودم. هر روز چند بار روی به پنجره میاوردم. توی خودم حس میکردم بهتر است بگذارم از این خانه بروم. به صاحبخانه گفته بودم اگر کسی به دنبال خانه بود، میتواند بیاید اینجا را هم ببیند. شاید هم این احساس ناشی از تنهایی من در سرتاسر زندگیم بود. تا جایی که به خاطر میاید نه متاهل بودم، و نه دوست کسی.

کارگران هنوز کار میکردند. کتابی در دستم بود. بازش کردم، و سرم را با آن گرم نمودم ...
در زدند، رفتم از پشت در پرسیدم:
" کیه؟"

خانم سالمندی گفت:

"همسایه. پس چرا زنگ شما کار نمیکند؟"

در را باز کردم. همسایه سخنش را تکرار کرد:

" پس چرا زنگ شما کار نمیکند؟"

"زنگ من همیشه بسته است. در بیرون کسی را ندارم. هیچوقت هم نداشته ام."

"خیلی وقت اس که این دختر تو کوچه سوراغ شما را میگیرد." همسایه اینرا گفت و رفت.

دختر دست داد و گفت:

"سلام. من مونیکا هستم."

"بفرمایید، چه خدمتی میتوانم برای شما انجام بدهم؟"

"میتونم پیام تو؟"

"بله، بفرمایید."

او بعد از اینکه با کفش گوشه گوشه خانه را گشت؛ آمد در آشپزخانه روی صندلی نشست و گفت:

"من در همین ساختمان روبرو که تازه ساخته میشود کار میکنم. هفته ای

دو روز. بعد به دانشگاه میروم. خانه خوب است. چه مدتی ست که اینجا

ساکن اید؟"

"15 سال میشه."

"17 سال است!"

"چطور؟"

"من 20 سالم است. این را فراموش کرده اید!"

"خودم را فراموش کرده ام!"

"بابا! بابا!..."